

ДЖОНАТАН СУИФТ ПРИ ЛИЛИПУТИТЕ ОТКЪС

Превод от английски: [Неизвестен], 1945

chitanka.info

От ден на ден моята кротост и добро поведение увеличаваше благоразположението на царя. Лилипутите престанаха да се страхуват от мене, а децата играеха на криеница из косите ми.

Царят от своя страна поиска да ми достави развлечение. Той беше голям любител на акробатски представления. Царят заповяда да изопнат едно въже не по-дебело от нашенски канап. По него трябваше да танцуват всички, които желяеха да получат някаква служба или царско благоволение. Който танцуваше най-ловко, той получаваше длъжността. И министрите, и съветниците трябваше да си покажат изкуството. Разбира се, случваше се някой да падне.

Един ден имах удоволствието да създам на царя едно необикновено развлечение. Аз опънах носната си кърпа върху клечки на височина два пръста от земята. По този начин създадох от кърпата си чудесно място за военни упражнения. Помолих царя да ми даде един ескадрон от най-добрите си конници. Даде ми ги — двадесет и четири на брой. Поставих ги един по един, заедно с конете, снаряжението и офицерите върху кърпата си. Там те със сръчност изпълняваха всевъзможни упражнения. За жалост един кон, заедно с ездача, попадна с копитото си в една дупка на кърпата ми. Аз веднага го вдигнах и с едната си ръка запуших дупката, а с другата свалих целия ескадрон на земята. Докато развличах царя и велможите с моите чудеса, пристигна един пратеник, който уведоми негово величество, че няколко души от поданиците му, като минавали на кон покрай мястото, където бях намерен, видели на земята нещо черно, голямо, с някаква странна форма, чийто краища се простирали на ширина, колкото царската спалня, а средата му се възвишавала близо един човешки бой. Това не било живо същество, както помислили в началото. Предметът стоял в тревата неподвижно. Очевидците предпазливо се приближили край него, качили се върху му и с чукане установили, че е кух и че вътре никой не обитава. Според тяхното мнение това ще е нещо, кое го притежавал човекът-планина.

Царят заповяда да докарат тая вещь в двореца. На следния ден чух и видях, как пет коня цвилеха и пръхтяха под ударите и подканите на каруцарите. Те караха шапката ми, която бяха нанизали на две куки, свързани за хамутите на конете. По този начин тя беше влачена близо половин километър. Обаче почвата в страната на лилипутите бе доста равна и шапката ми не бе много пострадала.

Два дена след това приключение царя нададе заповед до всички войски в столицата, да бъдат готови, понеже му бе хрумнало да създаде едно необходимо зрелище. Той поиска от мене да се изправя и да си разкрача краката, колкото мога. След това заповяда на своя генерал, който беше много опитен военначалник и голям мой покровител, да построи войниците в редици, по двадесет и четири души и под команда, с развети знамена, да минат под краката ми като през арка. Тази войска се състоеше от три хиляди пехотинци и хиляда кавалеристи.

Това развлечение създаде много добро настроение у царя и всички се прибраха весели и доволни.

Публикувано във вестник „Септемврийче“, брой 11/1945 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.